

3 Евангелля св. Лукі

Пан прызначыў семдзесят двух іншых вучняў і паслаў іх па двое перад сабою ў кожны горад і месца, куды сам хацеў ісці. І сказаў ім: “Жніво сапраўды вялікае, а работнікаў мала, таму прасіце Гаспадара жніва, каб паслаў работнікаў на жніво сваё. Ідзіце, вось Я пасылаю вас, як ягнят сярод ваўкоў. Не бярыце ні машны, ні торбы, ні сандаляў і ў дарозе нікога не вітайце. У які б дом ні ўвайшлі, спачатку кажыце: «Спакой гэтаму дому!». І калі будзе там сын спакою, то на ім спачне ваш спакой. Калі ж не, то вернецца да вас. Заставайцеся ў тым доме, ешце і піце, што ёсць у іх, бо работнік заслугоўвае платы сваёй. Не пераходзьце з дому ў дом. І калі прыйдзеце ў які горад, і прымуць вас, ешце, што вам пададуць. І аздараўляйце ў іх хворых, і кажыце ім: «Наблізілася да вас Валадарства Божае». (...) Семдзесят два вучні вярнуліся з радасцю і казалі: “Пане, нават злыя духі слухаюцца нас у імя Тваё”. А Ён казаў ім: “Я бачыў сатану, які падаў з неба, як маланка. Вось даю вам уладу наступаць на змеяў і скарпіёнаў, і на ўсю варожую сілу, і нішто не пашкодзіць вам. Аднак не радуйцеся таму, што духі слухаюцца вас, а радуйцеся таму, што імёны вашыя запісаны ў нябёсах”. †

Лк 10, 1–12, 17–20

Евангелле поўнае моцы

Ужо на самым пачатку былі вылучаны абяцанні, звязаныя з абвяшчэннем Добрай Навіны. Вучні ўражаны дзейснасцю сваіх слоў, падтрыманых імем Збаўцы: “Нават злыя духі слухаюцца нас!”. Чаму ж Езус “астуджае” запал вучняў: “не радуйцеся таму...”? Ён паказвае, наколькі важнымі становяцца імёны тых, хто абвяшчае Евангелле: памяць аб іх дасягае неба! Іншымі словамі: важнейшай за перамогу над шатанам з’яўляецца прыналежнасць да Хрыста, бо з яе выцякае гэтая вялізная моц.